

Rozmístění ryb v našich přehradních nádržích není rovnoměrné. Na podélné ose nádrže (přítok – hráz) ryby zpravidla vyhledávají horní část nádrže, kde je zároveň nejvyšší koncentrace živin. Směrem k hrázi početnost i biomasa klesá. Na hloubkové ose nádrže se většina ryb vyskytuje nad termoklinou, kde je nejvyšší teplota a množství rozpuštěného kyslíku. Společenstvo ryb se také vyvíjí v čase. Nejdříve dominují říční druhy, které jsou postupně nahrazovány generalistickými druhy. V hrubším členění se v přehradní nádrži rozlišují habitaty pelagické a bentické. V přehradních nádržích se setkáme jak s druhy, které obývají převážně pelagické habitaty (ouklej, bolen), tak i s druhy, které dominují v bentických habitatech (okoun, ježdík). Většina druhů se však vyskytuje v obou typech habitatů (cejn, plotice, candát, sumec, cejnek). Migrace mezi habitaty se vyskytuje v denním i sezónním měřítku. V denním se setkáváme s denní horizontální migrací, při které ryby střídají habitat pelagiálu a litorálu. Denní vertikální migrace nejsou na přehradních nádržích tak výrazné a dochází při nich k přesunu ryb mezi jednotlivými hloubkami. Motivací pro denní migrace je lepší potravní nabídka, nižší predační tlak a optimální teplota vody pro růst. Sezónní migrace zahrnuje třecí migraci a zimní migraci, při kterých významná část biomasy ryb opouští své domácí okrsky a přesouvá se na trdliště, resp. se stahuje do větší hloubky pro přezimování. Významem jednotlivých habitatů pro ryby v nádrži se dosud téměř nikdo nezabýval. Tomu odpovídá i nízká znalostní úroveň o preferencích ryb pro jednotlivé habitaty. Aktuální studie o rozmístění tohoročků v litorálu naznačují, že rozdíly ve využívání jednotlivých habitatů jednotlivými druhy ryb jsou značné. Znalost využívání jednotlivých habitatů rybami je velmi důležitá pro stanovení celkové obsádky nádrže.